

λόγχασι πάντα καὶ ὁ σ μ ὦ ν Δημόκριτος A 135 (DK II 123,6) τὸ λεπτὸν ἀπορρέον ἀπὸ τῶν βαρέων ποιεῖ τὴν ὁ δ μ ῆ ν 2. Ὁσφρηση, sense of smelling, Δημόκριτος 11.3 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη· καὶ σκοτίης μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, ὁ δ μ ῆ, γεῦσις, ψαῦσις. Πρβλ. δαιδαλέοδος.

ὀστοῦν. Ὁστοῦν/κόκκαλο, bone, Ἐμπεδοκλῆς 96.3 τὰ δ' ὁ σ τ έ α λευκὰ γέγοντο Ἀρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίηθεν.

οὐ. Ὁχι/μή, no/not, Ἡράκλειτος 10 συνάψεις ὅλα καὶ οὐ χ ὅλα. || **οὐκ ἔόν.** Τὸ μὴ ὄν, not-being, Παρμενίδης 8.46 οὔτε γὰρ οὐ κ ἔ ὄ ν Μέλισσος 7(2)-(5) εἰ γὰρ ἑτεροιοῦται, ἀνάγκη τὸ ἔόν μὴ ὁμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἔόν, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γίνεσθαι ... οὐδ' ἂν τὸ ὑγιὲς ἀλγῆσαι δύναίτο· ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο τὸ ὑγιὲς καὶ τὸ ἔόν, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γένοιτο 8(6) ἦν δὲ μεταπέση, τὸ μὲν ἔόν ἀπώλετο, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γέγονεν. Πρβλ. μή.

οὐδαμὰ 1. Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Μέλισσος 1 εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν, οὐ δ α μ ἂ ἂν γένοιτο οὐδὲν ἐκ μηδενὸς 2. Οὐδόλως, not at all, Ἐμπεδοκλῆς 12.1 ἐκ τε γὰρ οὐ δ α μ ἔ ὄ ντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι 3. Οὐδέποτε, never, Ἐμπεδοκλῆς 17.6-12 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει ... ἦ δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει 26.11 ἦ δὲ τάδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει.

οὐδαμῇ 1. Πουθενά, nowhere, Μέλισσος 7(7) ὑποχωρῆσαι γὰρ οὐκ ἔχει οὐ δ α μ ῇ 2. Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Διογένης 2.7 καὶ μὴ τὸ αὐτὸ ἔόν μετέπιπτε πολλαχῶς καὶ ἑτεροιοῦτο, οὐ δ α μ ῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἠδύνατο.

οὐδαμῶς. Οὐδαμῶς, by no means, Φιλόλαος 11.24 ψεῦδος δὲ οὐ δ α μ ῶ ς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ.

οὐδας. Ἐδαφος/κατώφλι, ground/floor, Ἐμπεδοκλῆς 52 πολ- λὰ δ' ἔνερθ(ε) οὐ δ ε ο ς πυρὰ καίεται 115.10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐ δ α ς ἀπέπτυσσε 128.7 ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὐ δ α ς.

οὐδεῖς - οὐδέν (τύπ. οὐθέν) 1. Κανένας/τίποτε, no one/noth-

ing, 'Ηράκλειτος 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδ' εἰς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο, ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφόν ἐστι πάντων κεχωρισμένον Παρμενίδης 6.4 πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης διζήσιος (εἰργω), αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ τῆς, ἣν δὴ βροτοὶ εἰδότες οὐδ' ἐν πλάττονται 8.36 οὐδ' ἐν γὰρ (ἦ) ἔστιν ἢ ἔσται ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος Μέλισσος 1.3 εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν, οὐδαμὰ ἂν γένοιτο οὐδ' ἐν ἐκ μηδενός 4 ἀρχὴν τε καὶ τέλος ἔχον οὐδ' ἐν οὔτε αἰδίων οὔτε ἄπειρόν ἐστιν 7(7) οὐδὲ κενεόν ἐστιν οὐδ' ἐν 8(5) τοῦ γὰρ ἐόντος ἀληθινοῦ κρεῖσσον οὐδ' ἐν 'Εμπεδοκλῆς 8.1 φύσις οὐδ' ἐν ὅς ἐστιν ἀπάντων θνητῶν, οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή, ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων ἔστι 100.12 οὐδ' εἰς ἄγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρχεται Φιλόλαος 6.4 οὐχ οἶόν τ' ἦν οὐθ' ἐν τῶν ἐόντων καὶ γινωσκομένων ὑφ' ἀμῶν γὰ γενέσθαι μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων 'Αναξαγόρας 4.19 οὐδὲ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδ' ἐν ἔοικε τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ 9.4 ἢ δὲ ταχυτῆς αὐτῶν οὐδ' ἐν ἔοικε χρήματι τὴν ταχυτῆτα τῶν ὄντων χρημάτων 12.2 νοῦς δὲ ἐστιν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὴς καὶ μέμεινται οὐδ' ἐν ἰ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστιν 17.2 οὐδ' ἐν γὰρ χρήμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἀπὸ ἐόντων χρημάτων συμμίσγεται τε καὶ διακρίνεται Λεύκιππος 2 οὐδ' ἐν χρήμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε καὶ ὑπ' ἀνάγκης Δημόκριτος 7 ἐτεῇ οὐδ' ἐν ἴσμεν περὶ οὐδ' ἐν ὅς, ἀλλ' ἐπιρυσμῶν ἐκάστοισιν ἢ δόξις 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν ἐόντι οὐδ' ἐν ἀτρεκὲς συνίεμεν 117 ἐτεῇ δὲ οὐδ' ἐν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἢ ἀλήθεια 152 διόβλητον μὲν οὐδ' ἐν ... (οἶον μὴ τὸ) παρ' αἰθρίας στέγειν (εὐαγὲς) σέλας 266.3 οὐδ' ἐν ἰ γὰρ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ἐωυτῷ 2. Τίποτε/τὸ μηδέν, nothing/nothingness, Ζήνων 2.4-7 καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ προσγινόμενον οὐδ' ἐν εἶη ... δῆλον ὅτι τὸ προσγενόμενον οὐδ' ἐν ἦν οὐδὲ τὸ ἀπογενόμενον Μέλισσος 7(7) τὸ γὰρ κενεόν οὐδ' ἐν ἐστιν 'Εμπεδοκλῆς 15.4 πρὶν δὲ πάγεν τε βροτοὶ καὶ (ἐπεὶ) λύθεν, οὐδ' ἐν ἄρ' εἰσιν Δημόκριτος A 37 (DK II 93,24) προσαγορεύει δὲ (sc. Δημόκριτος) τὸν μὲν τόπον τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι τῷ τε κενῷ καὶ τῷ οὐδ' ἐν ἰ καὶ τῷ ἀπείρῳ, τῶν δὲ οὐσιῶν ἐκάστην τῷ τε δένι καὶ τῷ ναστῷ καὶ τῷ ὄντι. Πρβλ. μηδέν, κενόν, δέν, ναστόν, ἄτομον 3. Οὐδόλως/καθόλου, not at all, Ξενοφάνης 26.1 αἰεὶ δ' ἐν ταῦτῳ μέμνει (sc. ὁ θεός) κινούμενος οὐδ' ἐν Ζήνων 2.1-3 εἰ γὰρ

ἄλλω ὄντι ... προσγένοιτο, οὐ δὲ ν ἄν μεῖζον ποιήσειεν· μεγέθους γὰρ μηδενὸς ὄντος, προσγενομένου δέ, οὐ δὲ ν οἶόν τε εἰς μέγεθος ἐπιδοῦναι Φιλόλαος 6.11 τὰ μὲν ὦν ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἁρμονίας οὐ δὲ ν ἐπεδέοντο Ἀναξαγόρας 4.18 σπερμάτων ἀπείρων πλήθος οὐ δὲ ν εἰκότων ἀλλήλοις 5 πάντα οὐ δὲ ν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω Δημόκριτος 187.4 ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης σκίηνεος μοχθηρίην ὀρθοῖ, σκίηνεος δὲ ἰσχὺς ἄνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐ δὲ ν τι ἀμείνω τίθησιν Ἀρχύτας 1.2 οὐ θ ἐ ν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτούς, οἷά ἐντι, περὶ ἐκάστων φρονέειν. Πρβλ. εἰς, μηδεῖς.

οὐδός. Κατώφλι, threshold, Παρμενίδης 1.12 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἥματός εἰσι κελεύθων, καί σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάινος οὐ δ ὅ ς.

οὐλομελής. Μονομελής/μονοκόματος, whole-membered/integral, Παρμενίδης 8.4 ἔστι γὰρ οὐ λ ο μ ε λ έ ς τε καὶ ἀτρεμές ἥδ' ἀτέλεστον Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐ λ ο μ έ ν ο υ θανάτοιο τελευτῇ 17.19 Νεῖκός τ' οὐ λ ὀ μ ε ν ο ν δίχα τῶν, ἀτάλαντον ἀπάντη.

οὐλοφυής. Ὀλόπλαστος/ἀδιαφοροποίητος, wholly-natured/undifferentiated, Ἐμπεδοκλῆς 62.4 οὐ λ ο φ υ ε ῖ ς μὲν πρῶτα τύποι χθονὸς ἐξανέτελλον.

οὐράνιος. Οὐράνιος/τοῦ οὐρανοῦ, heavenly/of heaven, Παρμενίδης 11.2 αἰθήρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐ ρ ά ν ι ο ν Φιλόλαος 11.3 παντοεργὸς καὶ θεῖω καὶ οὐ ρ α ν ί ω βίω καὶ ἀνθρωπίνω Δημόκριτος 11b (τίτλ.) Αἰτίαι οὐ ρ ά ν ι α ι.

Οὐρανογραφία. Οὐρανογραφία/πραγματεία περὶ Οὐρανοῦ, treatise on the heavens, Δημόκριτος 14b (τίτλ.) Οὐ ρ α ν ο - γ ρ α φ ί η. Πρβλ. Πολογραφία.

οὐρανός 1. Οὐρανός, heaven, Παρμενίδης 10.5 εἰδήσεις δὲ καὶ οὐ ρ α ν ὸ ν ἀμφὶς ἔχοντα Ἐμπεδοκλῆς 41 ἀλλ' ὁ μὲν (sc. ἥλιος) ἀλισθεῖς μέγαν οὐ ρ α ν ὸ ν ἀμφιπολεύει Ἀρχύτας A 24 (DK I 430,42) ἐν τῷ ἐσχάτῳ οἶον τῷ ἀπλανεῖ οὐ ρ α ν ῶ γενόμενος πότερον ἐκτείναιμι ἂν τὴν χειρὰ ἢ τὴν ῥάβδον εἰς τὸ ἔξω ἢ οὐ;

